

Puj-puj! (și: **pújka-pújka!**) „strigăt de chemat găinile”. Din rom. *pui* „pui de pasăre”, *púică* „id.” (/18, 678/), folosite în rom. și interjecțional. Cf. același împrumut, ca și multe altele (*hăis!*, *cea!*, *hața!*, *bir!* etc.) într-un grai lipovenesc /5, 60/.

Tprwa-tprwa! „strigăt cu care se cheamă oile”. Cf. rom. *tproa!*, *tprua!* „id.” (/65, 14; 4, 58/).

Tot aici includem:

Fóskaty vb. „(despre animale) a pufni puternic pe nări”. V. și /30, IV, 378/. Din rom. *a fosăi* „id.” /68, 522; 5, 57, n. 2/.

§ 9. Produze

Brýndza s.f. „brînză frămîntată de oi s. vaci”. Din rom. *brîndză* /94, 134; 44, 245; rom. < grec.; 82, 177—8; 88, 11; 89, 148; pentru datarea împrumutului: 74, II, 205; 51, 77; 23, 86; aici — atestările în documentele ucrainene, slovace, cehe și polone; 27, 125: o discuție etimologică mai amplă/. Și toponim în Odesa: /79, 44/.

Budz s.m. „bucată mai mare de brînză frămîntată și presată sferic”. În /94, 135/: *bundz* — numai în graiurile lemkoviene și nistriene; însă, chiar Hrinčenko /30, I, 105/ îl arată și pentru graiurile huțule; cf. și /44, 36/. Din rom. *bulz*, *bunț* (/73, II, 234; 17, 19; 65, 20/). Derivat: (dim.) *búdyk*. Alte var. ucrainene: /23, 81/.

Dzer s.m. „zer”. Din rom. *dzer* /94, 140: localizarea de aici trebuie extinsă și la graiurile de stepă, cum se vede din 79, 44; 89, 148; 24, 84, 18; 62, 24, n. 2, 75/. Cf. și /7, h. 95/. Derivat: *zdzérine* adj. „(lapte) stricat”. Vb. *zdzérity* (sy) „(despre lapte) a se strica” ar putea fi un împrumut direct al rom. *a (d)zeri* „id.” (/4, 82; 58, 219/).

Kokérza s.f. „caș proaspăt cu smîntînă s. cu jintuit; străgheață” (III, V). Din rom. *cocîrță* „jintuială acră” (/71, 58; 65, 17; 17, 19/). Cf. și (/75, 143; 10, 301/)¹.

Kulástra s.f. „coraslă, primul lapte al oii, vacii, (femeii)”. Cuvîntul e cunoscut și graiurilor de stepă: /79, 44/. Din rom. *culástră* /94, 157; 44, 245; 6, 12/.

Mánna s.f. 1° „lapte, smîntînă de calitate bună; *p. ext.* belșugul de lapte la vaci”; 2° „pulbere galbenă ce se cerne, la adierea vîntului, de pe pădurile înverzite și înflorite și care, după ploaie, se așează ca un fel de smîntînă pe ochiurile de apă” (acest sens pare specific graiurilor de aici; pentru altele v. /7, h. 165/). Din rom. *mână* /94, 161; 88, 16; cf. 33, 26/. Pentru rom. v. (/10, 742; 2, f.1, 76, sub sensul 5°/). Der.: *mannýsta* adj. „(despre vaci) care are smîntînă multă și bună”. Expr.: *máty mánnu* „a avea mană”; *vydobráty mánnu*, calc după rom. *a (se) lua mana* (vîtelor) (/63, 208, 242/).

Micka s.f. „lînă de pe miei tineri” (*I*: „suvintrături”). Din rom. *miță* „id.” /94, 163: aici — precizarea etimonului și derivate; 88, 6; 82, 178/. Pentru rom. *miț*, *miță*, *mițe* v., d. p., (/17, 7; 73, II, 241; 48, I, h. 282, pct. 605; 2, f. 9, 647/).

¹ V. pentru obiceiul păstoresc legat de „ăcest prim bulz” de caș, obicei practicat și de huțuli, dar la răscolul stinei, ([17, *ibid.*]).